

Formålet med disse bestemmelser er at markere det uacceptable i at udføre tjeneste i forsvaret under indvirkning af alkohol eller euforiserende stoffer i forbindelse med opgaver, som kræver skærpet opmærksomhed, og hvor fejlbehandling eller fejlbetjening af materiel kan få alvorlige konsekvenser.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.7. samt til forslaget om militær straffelov punkt 3.9. og de særlige bemærkninger til dette lovforslag, §§ 21 og 22.

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse kan auditøren og militære myndigheder kræve, at tjenstgørende militært personel afgiver udåndingsprøve i de tilfælde, som er omfattet af bestemmelsen, dvs. hvor der er fastsat promillegrænser i medfør af militær straffelov § 21.

Efter § 15, stk. 1, skal militært personel, der er omfattet af bestemmelsen, på forlangende afgive udåndingsprøve. Det kræves ikke, at der konkret foreligger mistanke om strafbart forhold. Udåndingsprøve kan kræves også i form af stikprøvekontrol. Dette svarer i det hele til færdselsloven § 55, stk. 1. Pligten til at afgive udåndingsprøve er udtryk for et meget begrænset indgreb.

Det videregående indgreb – at udtage blodprøve mv., jf. stk. 2, – bliver kun aktuelt, hvis udåndingsprøve ikke kan foretages, typisk fordi den pågældende ikke vil medvirke, eller hvis resultatet af udåndingsprøven giver grund til at antage, at der foreligger en strafbar lovovertrædelse.

Bestemmelsen kan alene anvendes over for tjenstgørende militært personel mv. som defineret i forslaget til militær straffelov § 1. Bestemmelsen kan derimod ikke anvendes over for civile, der befinder sig på militært område.

Efter den foreslåede formulering er bestemmelsen ikke begrænset til kørsel i militære køretøjer. Også kørsel i civile motorkøretøjer ført af tjenstgørende personel er omfattet.

Kompetencen til at træffe bestemmelse om at foretage udåndingsprøve foreslås henlagt til auditøren og militære myndigheder. Der er ganske vist ikke tale om et straffeprocessuelt efterforskningsskridt i de tilfælde, hvor der ikke foreligger konkret mistanke om spirituspåvirkethed, men da et positivt resultat af prøven giver mulighed for at fremstille den pågældende til udtagelse af blod- og urinprøve, findes det mest korrekt, at også auditøren har kompetence til at kræve udåndingsprøve.

Bestemmelsen er formuleret således, at auditøren tillige får denne kompetence inden for færdselslovens område, hvilket ikke er tilfældet efter de gældende regler. Auditørens kompetence i militære straffesager svarer til anklagemyndighedens kompetencer efter retsplejeloven. Politiets kompetence til at kræve udåndingsprøve mv. følger ikke af retsplejeloven, men af færdselsloven. Det er fundet naturligt, at auditøren også kan foretage dette skridt, når der er tale om militært personel.

I alle tilfælde, hvor der er mistanke om påvirkethed, der indebærer et strafbart forhold, kan militære myndigheder under alle omstændigheder træffe bestemmelse om foretagelse af udåndingsprøve, jf. forslaget til stk. 1.

Til stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse kan den pågældende fremstilles til udtagelse af blodprøve og til afgivelse af urinprøve, når der efter resultatet af udåndingsprøven er grund til at antage, at den pågældende har overtrådt gældende promillegrænser, herunder for kørsel i motordrevet køretøj, eller promillegrænser i øvrigt, jf. forslaget til militær straffelov § 21. Det samme gælder, hvis den pågældende nægter at medvirke til udåndingsprøve eller ikke er i stand til det. Disse betingelser svarer til, hvad der gælder efter færdselsloven § 55, stk. 2.

Kompetencen til at fremstille den pågældende til udtagelse af blod- og urinprøve ligger hos auditøren og militære myndigheder, jf. stk. 1, når betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Til stk. 3

Efter den foreslåede bestemmelse skabes der hjemmel til at udtage blod- og urinprøve hos militært personel, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende er påvirket af euforiserende stoffer i tjenesten eller på militært område. Bestemmelsen skal ses på baggrund af den samtidig foreslåede bestemmelse til § 22 i militær straffelov.

Anvendelsen af udtrykket "euforiserende stoffer" betyder, at ethvert stof, som det er forbudt at besidde efter loven om euforiserende stoffer, er omfattet af bestemmelsen.

De hensyn, der begrunder forslaget om at kunne stille krav om udåndingsprøve og udtagelse af blod- og urinprøve under de betingelser, der er nævnt i forslaget til § 15, stk. 1 og 2, begrunder tilsvarende, at der gives mulighed for at udtage blod- og urinprøve, når der er begrundet mistanke om, at den pågældende har indtaget sådanne stoffer i tjenesten eller på militært område. Det er ikke tilstrækkeligt med udåndingsprø-